

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.07.2003
KOM(2003) 451 endelig

2003/0163 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Utilsigtede fangster og drab af små hvaler i forbindelse med fiskeriaktiviteter betragtes som en væsentlig trussel for bevarelsen af populationerne af sådanne hvaler.

Hvaler er omfattet af en streng beskyttelse i henhold til EU's miljølovgivning, nemlig habitatdirektivet (92/43/EEC), med det formål at opretholde eller genoprette disse bestande, så de når op på en gunstig bevaringsstatus. Ifølge artikel 11 i nævnte direktiv skal medlemsstaterne overvåge deres bevaringsstatus, og ifølge artikel 12 skal medlemsstaterne endvidere træffe de nødvendige foranstaltninger til indførelse af en streng beskyttelsesordning for disse arter, herunder en ordning med tilsyn med utilsigtede fangster eller drab af arterne, så yderligere forskning eller bevarelsesforanstaltninger om nødvendigt kan iværksættes.

Hvad fiskerilovgivningen angår, vedtog Rådet i 1997 de såkaldte drivgarnsbegrænsninger og i 1998 yderligere ændringer heraf (forordning (EF) nr. 894/97 og (EF) nr. 1239/98), blandt andet ud fra det synspunkt, at sådanne fiskeredskaber kunne true populationerne af visse arter, der tages som bifangst.

På grundlag af de nu foreliggende videnskabelige oplysninger er Kommissionen imidlertid nået frem til den opfattelse, at de hidtil truffne foranstaltninger er utilstrækkelige eller ikke er tilstrækkeligt koordinerede. Der er behov for en yderligere EU-indsats i fiskerisektoren med henblik på en konsekvent og samordnet forbedring af de foranstaltninger, der skal sikre bevarelsen af de små hvaler. Dette er også i fuld overensstemmelse med den forpligtelse til at begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer mest muligt, som følger af den fælles fiskeripolitik, og som er fastlagt i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Kommissionen anmodede Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) om at give en oversigt over de fiskerier, der har en væsentlig indvirkning på bestandene af små hvaler, en vurdering af de risici, som fiskeriet indebærer for bestemte populationer, og endelig rådgivning om, hvilke mulige foranstaltninger der kan begrænse fiskeriets virkninger. Den anmodede også Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) om, navnlig i arbejdsgruppen for fiskeri og miljø (SGFEN), at gennemgå de af ICES forelagte oplysninger, at tilføje eventuelle yderligere oplysninger om bifangsterne af hvaler i EU-fiskeriet (specielt det fiskeri, der ikke er omfattet af ICES) og at rådgive Kommissionen om, hvordan forvaltningen eventuelt kan forbedres¹.

Ifølge rapporterne fra disse videnskabelige organer medfører de fleste af de i EU almindeligt anvendte fiskeredskaber visse bifangster af hvaler, selv om dette navnlig er tilfældet for hildingsgarn og flydetrawl. Omfanget af bifangsterne af hvaler kan f.eks. illustreres ved, at det anslås, at der hvert år fanges flere tusind marsvin i bundsatte garn i Nordsøen. Selv om dataene om bifangster af andre hvaler, f.eks. delfiner, er meget spredte, fremgår det klart af fiskeriforsøg, som nogle medlemsstater har foretaget, at bifangsterne af sådanne arter til tider kan nå op på ret høje niveauer (nærmere oplysninger kan findes i ovennævnte rapporter).

Videnskabsmænd er af den opfattelse, at en nedbringelse af bifangsterne af hvaler bedst kan opnås ved en generel mindskelse af fiskeritrykket kombineret med nogle supplerende

¹ 2002-rapporten fra den rådgivende komité om økosystemer (findes på internet-adressen <http://www.ices.dk/committe/ace/2002/Section-2.pdf>), og rapporten om utilsigtede fangster af små hvaler fra arbejdsgruppen for fiskeri og miljø (SEK(2002)1134), gennemgået og kommenteret af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomisk Komité for Fiskeri (STECF) i november 2002 (SEK(2003)550).

foranstaltninger af teknisk karakter. For at opnå bedre rådgivning om yderligere afhjælpningsforanstaltninger er der også behov for en omfattende overvågningsordning med en god geografisk og tidsmæssig dækning. Hidtil er der kun blevet foretaget en lejlighedsvis, ukoordineret overvågning, og det er derfor ikke muligt at give sikre oplysninger om den geografiske og tidsmæssige fordeling af sådanne bifangster.

En generel nedbringelse af fiskeritrykket forventes opnået gennem andre EF-foranstaltninger, som tager sigte på at sikre et bæredygtigt fiskeri. Nærværende forordningsforslag kompletterer opfølgningen af de videnskabelige råd, idet det indeholder supplerende foranstaltninger til nedbringelse af de utilsigtede fangster af hvaler i fiskeriet. Foranstaltningerne vedrører:

- (1) restriktioner vedrørende anvendelsen af drivgarn i Østersøen (en begrænsning af længden til højst 2,5 km og en yderligere afvikling inden den 1. januar 2007),
- (2) obligatorisk anvendelse af akustiske alarmer i nogle fiskerier, og
- (3) koordineret overvågning af bifangsterne af hvaler gennem en forpligtelse til at have observatører om bord ved bestemte fiskerier.

Restriktioner vedrørende anvendelsen af drivgarn i Østersøen

I EF-bestemmelserne er der fastsat strenge restriktioner for anvendelsen af drivgarn, bl.a. på grund af deres virkninger for små hvaler, men disse restriktioner gælder ikke for Østersøen².

Ifølge SGFEN-henstillingen bør maksimumslængden for drivgarn til laksefiskeri fastsættes til det samme som for de øvrige EF-drivgarnsfiskerier, der stadig er tilladt, dvs. 2,5 km. Der bør også fastsættes en tidsplan for en gradvis indførelse af forbud mod anvendelsen af sådanne drivgarn.

Det er begrundet i det forhold, at marsvin (*Phocoena phocoena*), som er den eneste hvalart, for hvilken der findes oplysninger om fangsterne i drivgarn i Østersøen, er den mest alvorligt truede population af små hvaler i EU. Den meget lille resterende population medfører, at utilsigtede fangster heraf er sjældne, men at de har stor betydning for bevarelsen af denne bestand.

Der bør derfor straks for Østersøen indføres en generel længdebegrænsning for drivgarn på 2,5 km, og anvendelsen af sådanne garn i dette område bør derefter gradvist afskaffes, indtil de fuldstændigt forbydes fra den 1. januar 2007. Selv om sådanne foranstaltninger vil have en negativ indflydelse på rentabiliteten af det pågældende laksefiskeri, vil det forhold, at Fællesskabet er indstillet på at bevare den biologiske diversitet og at modvirke en mulig udryddelse af marsvinspopulationen i Østersøen på kort eller mellemlang sigt, veje tungere.

Denne indstilling medfører også, at der for andre redskaber, som vides at indebære en risiko for utilsigtede fangster af marsvin, navnlig bundsatte hildingsgarn, vil være behov for en særlig overvågning (se nedenfor).

² Se forordning (EF) nr. 894/97, ændret ved forordning (EF) nr. 1239/98.

Obligatorisk anvendelse af akustiske alarmer

Akustiske alarmer (eller pingere) er blevet grundigt afprøvet og indført i adskillige fiskerier med hildingsgarn verden over, hvor de har vist sig at være effektive til nedbringelse af bifangsterne af visse små hvaler, navnlig almindelige delfiner (*Delphinus delphis*), stribede delfiner (*Stenella coeruleoalba*) og marsvin.

Den obligatoriske brug af akustiske alarmer bør derfor kræves i alle de fiskerier, der kan indebære betydelige bifangster af hvaler, og i hvilke der kan forventes en væsentlig nedbringelse af de utilsigtede fangster af hvaler. Det gælder navnlig for fiskerier, hvor der anvendes bundsatte hildingsgarn i farvande med marsvin (specielt Nordsøen, Den Engelske Kanal og den keltiske banke).

I betragtning af den væsentlige andel af den samlede fiskeriindsats med bundsatte garn i disse farvande, som de mindre fiskerfartøjer tegner sig for, og forekomsten af marsvin nær ved kysten, foreslår Kommissionen, at alle fartøjer skal anvende pingere, uanset fartøjernes størrelse og uanset den samlede længde af de garn, de anvender.

Da der er fremført betænkeligheder med hensyn til den utilstrækkelige undersøgelse af de mulige negative virkninger, som sådanne alarmer kan have på populationen af de dyr, de tager sigte på at advare, bør der foretages en nøje overvågning af denne omfattende anvendelse af pingere.

For ved en pålidelig overvågning at kunne sikre en korrekt overholdelse af sådanne foranstaltninger er det desuden yderst vigtigt at vedtage EF-bestemmelser om mærkning og identifikation af faststående redskaber. Kommissionen har inden for nær fremtid til hensigt i henhold til artikel 5, litra c), og artikel 20a, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 at vedtage nærmere bestemmelser herom efter proceduren i artikel 36 i nævnte forordning.

Overvågning af bifangster

Ovennævnte afhjælpningsforanstaltninger betragtes som et første skridt på kort sigt i bestræbelserne på at løse bifangstproblemet. Kommissionen er klar over, at der er behov for at udvikle bredere og mere strategiske foranstaltninger. Udformningen af en sådan strategi kræver imidlertid et bedre kendskab til problemet gennem et hensigtsmæssigt tilsyn med fiskeriaktiviteterne og en bedre vurdering og overvågning af hvalpopulationerne.

En effektiv udformning af afhjælpningsforanstaltningerne afhænger i vid udstrækning af, at der findes en omfattende overvågningsordning med en tilstrækkelig geografisk og tidsmæssig dækning. Uafhængige repræsentative oplysninger om fiskeriaktiviteterne er af afgørende betydning for, at der kan opstilles pålidelige skøn over bifangsterne.

Kommissionen foreslår derfor, at medlemsstaterne som en prioriteret foranstaltning indfører en ordning med ombordværende observatører, der kan overvåge de utilsigtede bifangster og drab af marsvin i flere "højrisikofiskerier", hvor der anvendes flydetrawl eller hildingsgarn.

SGFEN har identificeret en række fiskerier, hvor det vil være nødvendigt at indføre en overvågningsordning, og de fleste af disse er omfattet af den foreslåede forordnings anvendelsesområde. Generelt set bør det hensigtsmæssige omfang af observatørdækningen afhænge af den ønskede præcision i skønnene over bifangster og af den statistiske sandsynlighed for bifangster i et givet fiskeri. Hvor der ikke foreligger tilstrækkelige data til, at den statistisk nødvendige dækning kan fastlægges, har SGFEN anbefalet en overvågning af 5 - 10 % af den samlede fiskeriindsats; Kommissionen har i de fleste tilfælde valgt det laveste

af disse tal. Hvor det er muligt, bør overvågningsprogrammerne udnytte de bestående programmer, der er oprettet med andre formål (f.eks. indsamling af data om genudsætninger).

For fartøjer, hvor der ikke er mulighed for at have en yderligere person om bord som observatør (f.eks. af pladshensyn eller sikkerhedsmæssige årsager) bør medlemsstaterne indføre en anden egnet metode til uafhængig overvågning på havet.

Opfølgning og revision af disse foranstaltninger

De foreslåede foranstaltninger vedrørende anvendelse af pingere og programmer for ombordværende observatører vil nøje blive overvåget og evalueret, så de om nødvendigt kan tilpasses om nogle år. Der bør indføres en regelmæssig rapportering på EU-plan, så der kan foretages en samlet vurdering af de opnåede fremskridt, og STECF eventuelt kan fremsætte nye henstillinger.

De oplysninger, der tilvejebringes ved overvågning af anvendelsen af pingere og indsamling af data gennem de uafhængige observatørordninger, bør suppleres med andre relevante oplysninger, herunder forskning i nye afhjælpningsforanstaltninger (f.eks. forsøg med akustiske alarmer i flydetrawl eller vedrørende mulige alternative garnmaterialer til hildingsgarn).

Den byrde, som nogle af de foreslåede foranstaltninger indebærer for fiskerisektoren, vil på lang sigt være vanskelig at begrunde, hvis foranstaltningerne ikke suppleres med egnede aktioner, der kan forbedre oplysningerne om og det almene kendskab til bevarelsen af hvaler. Samtidig med denne opfølgning er det nødvendigt, at medlemsstaterne foretager en fuldstændig og korrekt overvågning af hvalernes bevaringsstatus som foreskrevet i habitatdirektivet. Udformningen af en langsigtet, omfattende og pålidelig strategi for bevarelsen af disse arter vil kun være mulig, hvis alle disse betingelser opfyldes.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Målet for den fælles fiskeripolitik, der er fastlagt i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002⁵, er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde. Med henblik herpå skal Fællesskabet blandt andet begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer mest muligt, ligesom den fælles fiskeripolitik skal være i overensstemmelse med andre EF-politikker, herunder navnlig miljøpolitikken.
- (2) Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁶ giver hvalarterne en streng beskyttelse og kræver, at medlemsstaterne skal overvåge disse arters bevaringsstatus. Medlemsstaterne skal også indføre en ordning for overvågning af utilsigtede fangster eller drab af disse arter og gennemføre de yderligere undersøgelser eller træffe de bevarelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at utilsigtede fangster eller drab ikke får en væsentlig negativ virkning for de pågældende arter.
- (3) På baggrund af de foreliggende videnskabelige oplysninger og de metoder, der er udviklet til nedbringelse af de utilsigtede fangster og drab af hvaler i fiskeriet, bør der træffes supplerende foranstaltninger med henblik på en konsekvent og samordnet forbedring af bevarelsen af de små hvaler på fællesskabsplan.
- (4) Der er blevet udviklet nogle akustiske alarmer til at skræmme hvalerne væk fra fiskeredskaberne, og de har vist sig gode til at nedbringe bifangsterne af hvalarter i fiskerier med faststående garn. Anvendelse af sådanne alarmer bør derfor kræves i farvande og fiskerier, hvor man ved eller formoder, at der vil være store bifangster af

³ EFT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EFT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁶ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/62/EF, EFT L 305 af 8.11.1997, s. 42.

små hvaler. Det er også nødvendigt at fastlægge tekniske specifikationer vedrørende effektiviteten af de akustiske alarmer, der skal anvendes i sådanne fiskerier.

- (5) Den videnskabelige og tekniske forskning, navnlig i nye former for aktive alarmer, bør ikke hæmmes som følge af nærværende forordning. Selv om medlemsstaterne derfor i forbindelse med denne forordning bør kunne tillade midlertidig anvendelse af nyudviklede effektive former for akustiske alarmer, der ikke er i overensstemmelse med de i forordningen fastlagte tekniske specifikationer, er det også nødvendigt at foreskrive, at de tekniske specifikationer for akustiske alarmer skal ajourføres så hurtigt som muligt, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁷.
- (6) Uafhængige observationer af fiskeriet er af afgørende betydning for at opnå pålidelige skøn over de utilsigtede fangster af hvaler og for at øge kendskabet til de virkninger, som akustiske alarmer har, når de anvendes i stor målestok. Det er derfor nødvendigt at indføre overvågningsordninger med uafhængige ombordværende observatører og at koordinere fastlæggelsen af de fiskerier, hvor en sådan overvågning bør prioriteres. Med henblik på at fremskaffe repræsentative data om de pågældende fiskerier bør medlemsstaterne udarbejde og gennemføre egnede overvågningsprogrammer for de fartøjer, der fører deres flag, og som deltager i sådanne fiskerier. For mindre fiskerifartøjer bør der indføres andre hensigtsmæssige former for overvågning på havet. Det er også nødvendigt at fastlægge fælles regler om overvågning og rapportering.
- (7) For at muliggøre en regelmæssig evaluering på fællesskabsplan og en egentlig vurdering på mellemlang sigt bør medlemsstaterne årligt rapportere om brugen af pingere og om gennemførelsen af programmerne for ombordværende observatører og i disse rapporter medtage alle indsamlede oplysninger om utilsigtede fangster og drab af hvaler i fiskeriet.
- (8) Som følge af den risiko, som drivgarnsfiskeriet udgør for den meget truede population af marsvin i Østersøen, er det nødvendigt at standse anvendelsen af drivgarn i dette område. Længden af de drivgarn, som et fartøj medbringer om bord eller anvender, bør straks reduceres. De EF-fartøjer, der fisker med drivgarn i dette område, vil blive ramt af økonomiske og tekniske begrænsninger, og det vil derfor være nødvendigt med en afviklingsperiode, inden der udstedes et fuldstændigt forbud mod anvendelse af dette fiskeredskab fra den 1. januar 2007. Forordning (EF) nr. 88/98 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund⁸ bør ændres, så disse foranstaltninger optages deri -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1
Emne

Denne forordning fastlægger foranstaltninger til begrænsning af fiskerifartøjers utilsigtede fangster af hvaler i de områder, der er anført i bilag I og III.

⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁸ EFT L 9 af 15.1.1998, s.1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 48/99, EFT L 103 af 18.1.1999, s. 1.

Artikel 2
Obligatorisk anvendelse af akustiske alarmer

1. Uden at anvendelsen af andre EF-bestemmelser derved indskrænkes, forbydes det at anvende fiskeredskaber som anført i bilag I i de deri angivne områder og perioder, medmindre der samtidigt anvendes aktive akustiske alarmer.
2. Førerne af EF-fiskerfartøjer forvisser sig om, at de akustiske alarmer er fuldt funktionsdygtige, når redskaberne sættes.
3. Som en undtagelse finder stk. 1 ikke anvendelse på fiskeri, der udelukkende foretages med henblik på videnskabelige undersøgelser, som gennemføres med tilladelse fra og under tilsyn af den eller de pågældende medlemsstaters myndigheder, og som tager sigte på udvikling af nye tekniske foranstaltninger, der kan nedbringe de utilsigtede fangster og drab af hvaler.

Artikel 3

Tekniske specifikationer for akustiske alarmer og betingelser for anvendelsen heraf

1. Akustiske alarmer, der anvendes i henhold til artikel 2, stk. 1, skal være i overensstemmelse med et af de sæt tekniske specifikationer og anvendelsesbetingelser, der er anført i bilag II.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade midlertidig anvendelse af akustiske alarmer, der ikke opfylder de tekniske specifikationer eller anvendelsesbetingelser, der er fastlagt i bilag II, forudsat at det er tilstrækkeligt dokumenteret, at alarmerne begrænser de utilsigtede fangster af hvaler. En sådan tilladelse må højst gælde for en periode på to år.
3. Medlemsstaterne giver senest to måneder efter udstedelsesdatoen Kommissionen underretning om tilladelser udstedt i medfør af stk. 2. De meddeler Kommissionen tekniske og videnskabelige oplysninger om de af tilladelsen omfattede akustiske alarmer og om disses indvirkning på de utilsigtede fangster af hvaler.

Artikel 4

Krav vedrørende ordninger for observation på havet

1. Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører ordninger for overvågning af utilsigtede fangster af hvaler med observatører om bord på de fartøjer, der fører deres flag, for de fiskerier og på de betingelser, der er anført i bilag III. Overvågningsordningerne skal udformes, så de tilvejebringer repræsentative data vedrørende de pågældende fiskerier.
2. Hvis overvågningsordningen af hensyn til tilvejebringelsen af repræsentative data vedrørende det pågældende fiskeri omfatter mindre fiskerfartøjer, hvor tekniske eller sikkerhedsmæssige hensyn gør det umuligt at have en observatør om bord på fiskerfartøjet, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger med henblik på andre former for uafhængige observationer på havet, f.eks. ved hjælp af ledsagefartøjer eller en særlig overvågning af udsatte garn ved hjælp af inspektionsfartøjer.

Artikel 5
Observatører

1. Med henblik på opfyldelse af forpligtelsen til at stille observatører til rådighed udpeger medlemsstaterne et uafhængigt, velkvalificeret og erfarent personale. Det udpegede personale skal for at kunne løse opgaverne have følgende kvalifikationer:
 - a) en tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere hvalarter og fiskerimetoder
 - b) et grundlæggende kendskab til havsejlds og til de relevante sikkerhedsinstrukser
 - c) være i stand til at udføre elementære videnskabelige opgaver, så de f.eks. kan udtage prøver, hvor dette er påkrævet, og foretage nøjagtige observationer og registreringer i forbindelse hermed
 - d) et tilfredsstillende kendskab til sproget i den flagmedlemsstat, som det observerede fartøj henhører under.

2. Observatørernes hovedopgave er at overvåge utilsigtede fangster af hvaler og at indsamle de data, der er nødvendige for at kunne foretage en ekstrapolering af de observerede bifangster på hele det pågældende fiskeri. De udpegede observatører skal navnlig kunne:
 - a) overvåge de pågældende fartøjers fiskeri og registrere de relevante data om fiskeriindsatsen (redskab, position og tidspunkter for påbegyndelse og afslutning af det egentlige fiskeri ...)
 - b) overvåge utilsigtede fangster af hvaler
 - c) overvåge anvendelsen af akustiske alarmer, når observatørerne er om bord på et fiskerfartøj, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 2 og 3 i denne forordning.

3. Observatøren skal til myndighederne i den pågældende flagmedlemsstat sende en rapport med alle de indsamlede data om fiskeriindsatsen og oplysninger om de observerede utilsigtede fangster af hvaler, herunder et resumé af de væsentlige forhold, der er konstateret.

Rapporten skal navnlig indeholde følgende oplysninger for den pågældende periode:

- a) fartøjets identitet
- b) observatørens navn og den periode, i hvilken han var om bord
- c) arten af det pågældende fiskeri (herunder redskabskendetegn, områder under henvisning til bilag I og III, og målarter)
- d) fisketogtets varighed og den tilsvarende fiskeriindsats (udtrykt som den samlede garnlængde x antal fisketimer for passive redskaber og antal fisketimer for trukne redskaber)

- e) antal utilsigtet fangede hvaler, herunder arter og om muligt supplerende oplysninger om størrelse, vægt, køn og alder samt i givet fald oplysninger om dyr, der er sluppet fri under indhalingen, eller som er blevet genudsat i live
- f) alle yderligere oplysninger, som observatøren finder relevante for denne forordnings formål, herunder akustiske alarmers eventuelle funktionssvigt under fiskeriet eller supplerende hvalbiologiske oplysninger (f.eks. iagttagne hvaler eller en særlig adfærd i forbindelse med fiskeriet).

Fartøjsføreren kan forlange at få en kopi af observatørens rapport.

- 4. Flagmedlemsstaten skal opbevare observatørernes rapporter i mindst fem år fra afslutningen af den pågældende rapporteringsperiode.

Artikel 6 *Årsberetninger*

- 1. Medlemsstaterne sender hvert år senest den 1. juni Kommissionen en sammenfattende årsberetning om gennemførelsen af artikel 2, 3, 4 og 5 det foregående år. Den første beretning skal omfatte såvel den resterende del af det år, hvor denne forordning træder i kraft, som hele det efterfølgende år.
- 2. Årsberetningen skal på grundlag af observatørernes rapporter i henhold til artikel 5, stk. 3, og alle andre relevante data, herunder de oplysninger om fiskeriindsatsen, der er indsamlet i henhold til forordning (EF) nr. 1543/2000⁹, indeholde skøn over de samlede utilsigtede fangster af hvaler i hvert af de pågældende fiskerier. Beretningen skal indeholde en vurdering af observatørrapporternes konklusioner og alle andre relevante oplysninger, herunder om eventuel forskning, der er foretaget i medlemsstaten med henblik på at nedbringe de utilsigtede fangster af hvaler i fiskeriet.

Artikel 7 **Generel vurdering og revision**

Senest et år efter medlemsstaternes forelæggelse af deres anden årsberetning udarbejder Kommissionen en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning på baggrund af den vurdering, som Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri foretager af medlemsstaternes beretninger.

Artikel 8 **Tilpasning til tekniske fremskridt og yderligere teknisk vejledning**

- 1. Efter den forvaltningsprocedure, der er foreskrevet i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002, fastlægges følgende:
 - a) praktisk og teknisk vejledning vedrørende observatørernes opgaver som fastlagt i artikel 6

⁹ EFT L 176 af 15.7.2000, s. 1.

- b) nærmere bestemmelser om de rapporteringskrav, der er fastlagt i artikel 6.
- 2. Ændringer af bilag II, som måtte være nødvendige af hensyn til en tilpasning til de tekniske og videnskabelige fremskridt, vedtages efter den forskriftsprocedure, der er foreskrevet i artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 9

Ændring af forordning (EF) nr. 88/98

I forordning (EF) nr. 88/98 indsættes som artikel 8a og 8b:

"Artikel 8a

Restriktioner for drivgarn

1. Fra den 1. januar 2007 er det forbudt at have drivgarn om bord eller at anvende drivgarn til fiskeri.
2. Indtil den 31. december 2006 må et fartøj have drivgarn om bord eller anvende drivgarn til fiskeri, forudsat at den individuelle eller samlede garnlængde ikke er på over 2,5 km, og flagmedlemsstatens myndigheder har givet tilladelse hertil.
3. I 2005 og 2006 må det maksimale antal fiskerfartøjer, som en medlemsstat giver tilladelse til at have drivgarn om bord eller til at anvende drivgarn til fiskeri, ikke overstige 60 % af det antal fiskerfartøjer, der anvendte drivgarn i perioden 2001 til 2003.
4. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 30. april Kommissionen en liste over de fartøjer, der har fået tilladelse til at drive fiskeri med drivgarn; for 2004 gives meddelelsen dog senest den 31. august 2004.

Artikel 8b

Betingelser for drivgarn

1. Alle fiskerfartøjer, der anvender drivgarn, skal overholde følgende betingelser:
 - a) under fiskeriet skal fartøjet holde garnet under konstant visuelt opsyn
 - b) ved hver garnende skal der fastgøres flydebøjer med radarreflektorer, således at garnene når som helst kan lokaliseres. Bøjerne skal til stadighed være mærket med havnekendingsbogstaver og -nummer på det fartøj, de tilhører.
2. Føreren af et fiskerfartøj, der anvender drivgarn, skal føre en logbog, hvori han dagligt skal indføre følgende oplysninger:
 - a) den samlede længde af de garn, der er om bord
 - b) den samlede længde af de garn, der anvendes ved hver udsætning
 - c) mængden af bifangster af hvaler
 - d) dato og position for sådanne fangster.

3. Alle fiskerfartøjer, der anvender drivgarn, skal opbevare den i artikel 8a, stk. 2, nævnte tilladelse om bord."

Artikel 10
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft den 1 juli 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Fiskerier, i hvilke det er obligatorisk at anvende akustiske alarmer.

Område	Redskab	Periode
A. <u>Østersøen</u> : Det område, der afgrænses af en ret linje fra den svenske kyst ved 13° Ø længde i stik sydlig retning til 55° N bredde, derfra stik øst til 14° Ø længde, og derfra stik nord til den svenske kyst, samt det område, der afgrænses af en ret linie fra den svenske vestkyst ved 55° 30' N bredde i stik østlig retning til 15° Ø længde, derfra stik nord til 56° N bredde, derfra stik øst til 16° Ø længde og derfra stik nord til den svenske kyst	a) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn	Hele året
	b) Alle drivgarn	Hele året
B. ICES-underområde IV og afsnit III a	a) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn og kombinationer af sådanne garn, hvis samlede længde ikke overstiger 400 meter	a) 1. august - 31. oktober
	b) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn med maskestørrelser ≥ 220 mm	b) Hele året
C. ICES-afsnit VII d, e, f, g, h, og j	a) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn	a) Hele året

BILAG II

Tekniske specifikationer for akustiske alarmer og betingelser for anvendelsen heraf

Alle akustiske alarmer, der anvendes henhold til artikel 2, stk. 1, skal opfylde et af følgende sæt specifikationer for signal og anbringelse:

	Sæt 1	Sæt 2
	SIGNALSPECIFIKATION	
* Signalsyntese	Digital	Analog
Tone/bredbånd	Bredbånd / tone	Tone
* Signalstyrke (maks. - min.) re 1 µPa@1m	145 dB	130-150 dB
* Grundfrekvens	a) 20 - 160 KHz bredbåndsinterval b) 10 KHz tone	10 KHz
* Højfrekvente overtoner	Ja	Ja
* Signallængde (nominel)	300 ms	300ms
* Signalinterval	a) tilfældigt mellem 4 og 30 sekunder b) 4 sekunder	4 sekunder
	ANBRINGELSESSPECIFIKATIONER	
* Maksimal afstand langs garnet mellem to akustiske alarmer	200 m, med en akustisk alarm fastgjort ved hver ende af garnet (eller af kombinationen af sammenhæftede garn)	100 m, med en akustisk alarm fastgjort ved hver ende af garnet (eller af kombinationen af sammenhæftede garn)

BILAG III

Fiskerier, der skal overvåges, og den minimumsandel af fiskeriindsatsen, hvor der skal være observatører om bord

Der skal udformes og indføres overvågningsordninger, der sikrer en repræsentativ overvågning af:

- a) mindst 5 % af den samlede fiskeriindsats for hvert fiskeri, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, og som er fastlagt i bilag I
- og
- b) den minimumsprocent af fiskeriindsatsen for hvert fiskeri, der er fastsat i nedenstående tabel:

Område	Redskab	Minimumsprocent af fiskeriindsatsen, der skal overvåges af observatører om bord
A. Østersøen: alle farvande, der er omfattet af forordning (EF) nr. 88/98	Drivgarn	10 %
B. ICES-underområde IV, afsnit VI a, og underområde VII med undtagelse af afsnit VII c and VII k	Drivgarn	5 % (mindst 3 fartøjer)
C. ICES-underområde VI, VII og VIII	Flydetrawl (også partrawl)	5 % (mindst 3 fartøjer) (fra april til november)
		10 % (mindst 3 fartøjer) (fra december til marts)
D. ICES-underområde III, IV og IX	Flydetrawl (også partrawl)	5 % (mindst 3 fartøjer)
E. ICES-underområde VI, VII, VIII og IX	Trawl med høj åbning	5 % (mindst 3 fartøjer)
F. Middelhavet (øst for 5° 36' V)	Flydetrawl (også partrawl)	5 % (mindst 3 fartøjer)
G. ICES-underområde III, afsnit VI a, VII a, b, d, e, f, g, h og j, VIII a, b og c, og IX a	a) Bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn	5 %

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS TITEL

Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

FORSLAGET

1. **Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?**

Ifølge EF-lovgivningen, dvs. direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (det såkaldte habitatdirektiv), skal medlemsstaterne allerede indføre en ordning for overvågning af utilsigtede fangster og drab af hvaler og på baggrund af de indsamlede oplysninger gennemføre de yderligere undersøgelser eller træffe de bevarelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at sådanne utilsigtede fangster og drab ikke får en væsentlig negativ virkning for de pågældende arter. Desuden er der en klar politisk vilje og en retlig forpligtelse til at integrere miljøhensyn i den fælles fiskeripolitik (jf. Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002, særlig artikel 2).

Der er foretaget flere undersøgelser og pilotforsøg vedrørende utilsigtede fangster og forskning vedrørende afhjælpningsforanstaltninger inden for visse fiskerier, men dette har normalt været enkeltstående tiltag, hvor der ikke har været tale om nogen koordinering mellem medlemsstaterne. En medlemsstat har vedtaget supplerende lovgivningsforanstaltninger (for de fartøjer, der fører dens flag) med henblik på at begrænse utilsigtede bifangster af marsvin i Nordsøen. For så vidt angår de utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri i farvandene omkring Fællesskabet er der imidlertid **et behov for på fællesskabsplan at skærpe foranstaltningerne til bevarelse af disse arter på en konsekvent og koordineret måde.**

For at få et godt videnskabeligt og teknisk grundlag for indsatsen har Kommissionen anmodet Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomisk Komité for Fiskeri (STECF) om oplysninger og råd om en række forskellige spørgsmål. Disse spørgsmål vedrørte bl.a. en oversigt over de fiskerier, der har en væsentlig indvirkning på bestandene af små hvaler, en vurdering af de risici, som fiskeriet indebærer for bestemte populationer, og endelig rådgivning om, hvilke mulige afhjælpningsforanstaltninger der kan begrænse fiskeriets virkninger.

De allerede vedtagne og fremtidige reduktioner af fiskeriindsatsen, der indgår som et led i forvaltningen og den bæredygtige udnyttelse af de kommercielle fiskebestande, vil sandsynligvis nedbringe bifangsterne af hvaler og dermed være en effektiv afhjælpningsforanstaltning. Det er imidlertid utilstrækkeligt til at give hvalpopulationerne den nødvendige beskyttelse. Den foreslåede forordning

indeholder derfor en række supplerende foranstaltninger, der kan træffes på kort sigt for at afhjælpe problemet med utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri.

De foreslåede foranstaltninger går ud på:

a) for Østersøen at begrænse og yderligere afvikle anvendelsen af drivgarn. Lignende foranstaltninger findes allerede i EF-bestemmelserne for alle andre farvande. De foreslåede restriktioner for Østersøen består i en øjeblikkelig begrænsning af længden af drivgarn til højst 2,5 km, kombineret med en gradvis afvikling, der skal munde ud i et totalt forbud mod anvendelse af dette redskab i Østersøen fra den 1. januar 2007. Sådanne foranstaltninger anbefales på grund af den yderst dårlige tilstand, som populationen af marsvin i Østersøen befinder sig i, og det forhold, at selv meget lave bifangster af disse hvaler med denne form for redskaber er uforenelige med en gunstig bevaringsstatus for denne population.

b) at kræve anvendelse af akustiske alarmer (pingere) i fiskerier, hvor det er godt gjort, at sådanne apparater er effektive til at nedbringe de utilsigtede fangster af hvaler. På det nuværende udviklingsstade for pingere koncentrerer disse bestemmelser udelukkende om brugen af passive redskaber, hovedsageligt for at begrænse bifangsterne af marsvin. Marsvinenes særlige adfærd betyder, at bundsatte hildingsgarn udgør en særlig fare for indfiltrering, men drivgarn er også et problem. Kravet om anvendelse af sådanne pingere medfører også, at der må fastsættes almindelige bestemmelser om de tekniske specifikationer for de pingere, der må anvendes, samt almindelige bestemmelser vedrørende anvendelsen og overvågningen heraf.

c) at indføre overvågningsprogrammer, hvor der anvendes uafhængige observatører, så der kan indsamles omfattende oplysninger om bifangsterne af hvaler i adskillige fiskerier, hvor der er en potentiel høj risiko for bifangster af hvaler. De pågældende fiskerier er hovedsageligt dem, hvor der anvendes flydetrawl eller lignende trukne garn, men anvendelsen af drivgarn er også et problem. Desuden må der, da der stadig hersker en vis usikkerhed om pingernes effektivitet og deres indvirkning på hvalernes adfærd og forekomst, foretages en overvågning og evaluering af anvendelsen af pingere. Kravet om, at der skal anbringes observatører om bord, medfører, at der samtidigt må fastsættes almindelige bestemmelser om såvel fartøjernes (eller fartøjsførernes) og observatørernes opgaver og ansvarsområder.

De ovenfor nævnte foranstaltninger gør det også nødvendigt at fastsætte **almindelige bestemmelser om rapportering og en samlet vurdering**, så der i givet fald kan foretages en revision af de foreslåede foranstaltninger.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget?

- *Hvilken erhvervssektor berøres?*

De foreslåede foranstaltninger vil navnlig berøre fiskerisektoren og her hovedsageligt fangstsektoren (fiskere og fartøjsejere). Der er ingen grund til at tro, at forarbejdningsindustrien og fiskemarkederne vil blive berørt, undtagen måske ret marginalt hvad angår Østersølaks, afhængigt af hvordan fiskerne vil reagere på

restriktionerne vedrørende drivgarn (omstilling til andre fangstmetoder, fiskeri efter andre arter osv.).

De vil også kunne få betydning for fabrikanter og leverandører af akustiske alarmer eller pingere. I øjeblikket findes der kun nogle få typer pingere på markedet, for hvilke det er godtgjort, at de nedbringer bifangsterne af hvaler. De fremstilles i lille målestok af et begrænset antal virksomheder. Disse virksomheder har allerede tilkendegivet, at de kan øge produktionskapaciteten, idet et krav om obligatorisk anvendelse af pingere ville medføre en forøgelse af det nuværende marked.

- *Berøres SMV'er i højere grad end store virksomheder?*

De foreslåede foranstaltninger er i det væsentlige baseret på den redskabstype, der anvendes, snarere end på størrelsen af den berørte virksomhed målt ved det pågældende fartøjs størrelse og antallet af besætningsmedlemmer. I fiskerisektoren tegner SMV'erne sig for den største del af omsætningen.

- *Er de berørte virksomheder koncentreret i bestemte regioner i EF?*

De foreslåede foranstaltninger skal gennemføres i bestemte dele af EF-farvandene og i tilstødende farvande. Forslagene, der vedrører anvendelsen af drivgarn i Østersøen (og bælteerne og Øresund), kan ses som en udvidelse af anvendelsesområdet for de restriktive foranstaltninger, der allerede gælder for anvendelsen af dette redskab i andre farvande, så det også kommer til at omfatte dette område. Den obligatoriske anvendelse af pingere gælder hovedsageligt for EU's vestlige kyster ud til det nordøstlige Atlanterhav (herunder Nordsøen og en mindre sydlig del af Østersøen). De foreslåede observatørordninger dækker hovedparten af farvandene ved EU's kyster (det nordøstlige Atlanterhav, herunder Nordsøen og den sydlige del af Østersøen, samt Middelhavet).

3. Hvilke foranstaltninger skal der træffes i henhold til forordningen?

- *Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?*

For at kunne efterkomme de foreslåede nye tekniske foranstaltninger er fiskerfartøjerne nødt til at tilpasse deres fangstmetoder. I Østersøen er det navnlig dem, der fisker efter laks med drivgarn, der vil skulle reducere den maksimale længde af disse garn fra op til 21 km til højst 2,5 km, og de skal helt ophøre med at anvende dette redskab fra udgangen af 2006.

Det antal pingere, som fiskerne skal anskaffe, vil afhænge af den samlede længde af de garn, de anvender, og den form for fiskeri, de udøver.

Hvis fiskerisektoren er omfattet af en obligatorisk ordning med observatører om bord, vil det være bedst, at den koordinerer og samarbejder med de nationale myndigheder, så man finder den mest hensigtsmæssige måde at gennemføre ordningen på, da der kun vil blive anbragt observatører om bord på nogle af de fartøjer, der udøver en bestemt form for fiskeri.

- *Hvilke foranstaltninger skal de nationale (eller regionale) myndigheder træffe i henhold til forslaget?*

Selv om medlemsstaternes myndigheder skal sikre den korrekte gennemførelse af og kontrollen med disse foranstaltninger, herunder pålæggelse af passende sanktioner i tilfælde af overtrædelser, vil deres hovedopgave bestå i at udarbejde og indføre overvågningsordninger, der er baseret på ombordværende observatører, og som sikrer en repræsentativ dækning af de fiskerier, der er omfattet af forslaget. Hvor det ikke er muligt at anbringe observatører om bord (f.eks. på små fartøjer), skal medlemsstaterne indføre andre former for overvågning på havet (f.eks. ved hjælp af ledsagefartøjer). I den forbindelse vil medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet blive fuldstændigt frit stillet med hensyn til tilrettelæggelsen af disse ordninger, alt efter hvad der på nationalt eller regionalt plan findes at være den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde til opnåelsen af de krævede resultater. De kriterier, de kan basere sådanne ordninger på, omfatter også deres indgående kendskab til de pågældende fiskerier, de bestående strukturer og fiskeriorganisationer, allerede eksisterende observatørprogrammer, omkostninger, effektivitet m.v.

I forslaget fastlægges de fiskerier, for hvilke der er et prioriteret behov for en samordnet indsamling på EF-plan af data om utilsigtede bifangster af hvaler gennem overvågning på havet. Det begrænser ikke de måder, hvorpå medlemsstaterne kan efterkomme deres generelle forpligtelser til at overvåge utilsigtede fangster og drab af hvaler eller til at overvåge disse arters bevaringsstatus som foreskrevet i habitatdirektivet (92/43/EF).

Endelig vil myndighederne skulle tilrettelægge indsamlingen af data, analysen heraf og rapporteringen herom til Kommissionen.

4. Hvilke økonomiske konsekvenser forventes forslaget at få?

a) Begrænsning af drivgarn til 2,5 km pr. fartøj i Østersøen og efterfølgende totalt forbud mod anvendelse heraf

I Østersøen anvendes drivgarn hovedsageligt til laksefiskeri. Laksefiskeri med drivgarn er et sæsonpræget fiskeri, som kulminerer i september-oktober og april-maj.

Ifølge de foreliggende ICES-data¹⁰ er tilnærmelsesvist halvdelen af fiskeriindsatsen ved laksefiskeri på havet i de seneste år foregået med drivgarn og halvdelen med langline¹¹.

I 2002 var antallet af fartøjer, der drev laksefiskeri på havet (223 EU-fartøjer og ingen tredjelandsfartøjer, drivgarn og langline), 24 % lavere end i år 2000. Af disse var der 131 fartøjer, der fiskede i mindre end 20 dage (Finland: 35; Sverige: 33; Danmark: 11), og 59 fartøjer, der fiskede i mere end 40 dage (Danmark: 9; Finland: 8; Sverige: 7; Polen: 34). Det er sandsynligt, at kun de fartøjer, der fisker i mere end 40 dage om året, henter mere end 50 % af deres årlige indkomst ved denne form for fiskeri.

¹⁰ Navnlig 2002-rapporten fra ACFM's arbejdsgruppe for laks og havørred i Østersøen (Riga, 3.-12. april 2002).

¹¹ Se navnlig kapitel 3.3 og tabel 3.3.1 og 3.3.2 i nævnte rapport.

Det fremgår også af ICES-dataene, at der har været en nedgang i den samlede fiskeriindsats for laksefiskeriet i Østersøen fra begyndelsen af 1990'erne til 1997 og en vis stabilisering af indsatsen med drivgarn fra 1998, selv om der var en nedgang på 11 % i drivgarnsfiskeriet i 2001, og en samtidig stigning på 25 % i fiskeriindsatsen med langline.

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomisk Komité for Fiskeri har allerede for nogle år siden foretaget en vurdering af virkningerne af en eventuel begrænsning af drivgarnsfiskeriet i Østersøen¹². Selv om de nøjagtige tal for drivgarnsfiskeriet har ændret sig noget siden da, tyder den generelle udvikling, som ICES har påvist, og som er nævnt ovenfor, stærkt på, at følgende bemærkninger og konklusioner fra STECF stadig har deres gyldighed.

I Østersøen benytter de fleste erhvervsfolkere drivgarn med en samlet længde på indtil 15 - 21 km. En begrænsning til 2,5 km pr. fartøj ville gøre drivgarnsfiskeriet efter laks urentabelt, simpelthen fordi fangsterne, hvis de reduceredes i samme forhold som garnenes længde (dvs. med indtil 88 %), ikke ville være tilstrækkelige til at dække driftomkostningerne og, for de fartøjer, der er mest afhængige af drivgarnsfiskeri efter laks på havet, desuden de faste omkostninger. Det ville sandsynligvis medføre en vis reduktion af fiskeriaktiviteterne for alle disse fartøjer og muligvis af beskæftigelsen, navnlig for de fartøjer, der er yderst afhængige af drivgarnsfiskeri på havet. Den væsentligste virkning ville dog formentlig være en omlægning af fiskeriindsatsen enten til alternative fiskebestande (der allerede er fuldt udnyttede eller overudnyttede) eller til andre former for laksefiskeri såsom langlinefiskeri (som er af en begrænset sæsonbestemt varighed), eller, hvor det er muligt, til kystnært laksefiskeri (dvs. ved anvendelse af ruser).

Til omkostningerne ved den tekniske tilpasning i forbindelse med de foreslåede restriktioner for anvendelsen af drivgarn i Østersøen vil der kunne ydes fællesskabsstøtte, idet medlemsstaterne under EU's Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) (artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2792/1999) kan yde en finansiel godtgørelse til fiskere og fartøjsejere, hvis en rådsbeslutning indebærer tekniske restriktioner med hensyn til bestemte redskaber eller fangstmetoder.

Den økonomiske nettovirkning af den foreslåede restriktion for drivgarn kan blive positiv eller negativ afhængigt af:

- de fordele, der direkte følger af den foreslåede begrænsning af drivgarnslængden, som kunne medføre en værdistigning i sportsfiskeriet og en større rentabilitet i det kommercielle laksefiskeri med andre fiskeredskaber end drivgarn (f.eks. langline og ruser); tillige kan der opstå visse indirekte sociale fordele, navnlig som følge af den forventede nedgang i den utilsigtede fiskeridødelighed for små hvaler
- omkostningerne, herunder mistet fortjeneste ved drivgarnsfiskeri og den mulige nedgang i beskæftigelsen, i det mindste for fartøjer, der ikke er i stand til at omstille sig til andre fiskeredskaber, og den mindre rentabilitet i fiskeriet efter andre arter (når fiskeriindsatsen rettes mod andre fiskearter).

¹² STECF arbejdsgruppen for drivgarnsfiskeri efter laks og andre arter, dok. SEK(95) 550 af 31.3.1995.

I øjeblikket er det imidlertid ikke muligt at foretage en pålidelig mere dybtgående vurdering af disse faktorer, da dette ville kræve kendskab til eller i det mindste nogle antydninger af, hvordan de enkelte økonomiske beslutningstagere, herunder fartøjsførere og -ejere, vil tilpasse sig eller reagere på de foreslåede foranstaltninger, samt skøn over de indirekte fordele og omkostninger i forbindelse med andre aktiviteter (f.eks. sportsfiskeri efter laks, beskyttelsen af små hvaler og den tilknyttede turisme ...).

b) Obligatorisk anvendelse af pingere

Ifølge de foreliggende oplysninger påvirker anvendelsen af pingere ikke fiskeredskabernes effektivitet, selv om der er blevet givet udtryk for visse betænkeligheder med hensyn til den yderligere håndtering, der er nødvendig for at montere dem på garnene, og de mulige praktiske problemer i forbindelse med udsætningen og indhalingen af garnene. Disse alarmer er dog normalt udformet på en sådan måde, at der er taget hensyn til sådanne tekniske aspekter.

Udgifterne til udstyring af garnene med pingere er ofte blevet anset for muligvis at være den største byrde for fiskerisektoren. Det afhænger i høj grad af pingernes pris, af det samlede antal pingere, der er nødvendigt pr. fartøj (hvilket hænger direkte sammen med de anvendte garns samlede længde), samt af pingerbatteriernes levetid (der igen afhænger af den teknologiske udvikling og typen af det udsendte signal). Selv om fabrikanterne vil skulle tilpasse deres produktionskapacitet til den øgede efterspørgsel fra fiskere, der skal overholde de foreslåede foranstaltninger, vil en øget konkurrence, den teknologiske udvikling og en nedbringelse af fremstillingsomkostningerne pr. enhed kunne reducere de samlede omkostninger til udstyring af garnene. Det mindre antal beskadigelser af fiskeredskaberne som følge af utilsigtede fangster af hvaler er også blevet nævnt som en mulig fordel ved foranstaltningen.

Nogle af de indledende udgifter til indkøb af pingere kunne finansieres ved støtte fra Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF), da en sådan finansiering kan ydes til tilpasning af mere selektive fangstmetoder.

Af de forskellige eksisterende pingertyper, der findes egnede (det vil på nuværende tidspunkt hovedsageligt sige til nedbringelse af bifangsterne af marsvin i hildingsgarn), koster de dyreste ca. 100 EUR, men de har ikke den bedste levetid (en driftstid på ca. 10 000 timer, dvs. ca. en brugstid på 18 måneder til to år, inden de skal fornys)¹³. Den anbefalede afstand mellem to pingere er 200 m.

Teoretisk set ville udstyringen af et fartøj, der anvender mellem 5 og 20 km garn, således indledningsvis repræsentere en udgift på 2 500 til 10 000 EUR (eller en yderligere omkostning på 0,05 EUR pr. km garn pr. fisketime). Selv om dette ville repræsentere en yderligere variabel omkostning på 1 250 til 6 700 EUR pr. fartøj pr. år, må dette beløb sammenholdes med de samlede variable omkostninger pr. fartøj

¹³ Se rapporten om utilsigtede fangster af små hvaler fra arbejdsgruppen for fiskeri og miljø (SEK(2002) 1134) af 22.10.2002, og 2002-rapporten fra ICES's rådgivende komité om økosystemer.

pr. år. Til orientering anføres nedenfor nogle økonomiske indikatorer for finske fiskere, der fiskede efter laks og torsk med hildingsgarn i 2000 og 2001¹⁴:

	2000	2001
Landingernes værdi (mio. EUR)	1.2	1.3
Brændstofudgifter (mio. EUR)	0.2	0.1
Andre driftsudgifter (mio. EUR)	0.4	0.8
Variable omkostninger i alt (mio. EUR) (ekskl. løn til besætningen)	0.6	0.9

c) Observatører om bord

Som ovenfor nævnt foreslås det, at der indføres egnede observatørordninger, som udformes af medlemsstaternes myndigheder på grundlag af de kriterier, de finder mest hensigtsmæssige. Det er derfor ikke muligt for Kommissionens tjenestegrene at vurdere de forskellige scenarier, som myndighederne, det være sig på nationalt eller regionalt plan, måtte vælge, eller disses virkninger, når udformningen af observatørordningerne optimeres med henblik på at opfylde de foreslåede mål i forordningsforslaget.

Det skal dog understreges, at de bestående programmer for ombordværende observatører normalt ikke er blevet anset for at have nogen direkte økonomiske virkninger for fiskerisektoren. Desuden er det sandsynligt, at observatørordningerne for utilsigtede fangster af hvaler i de tilfælde, hvor det er muligt, vil drage fordel af de allerede bestående observatørprogrammer, navnlig dem, der er indført i henhold til forordning (EF) nr. 1543/2000 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling og forvaltning af fiskeridata, der er nødvendige til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik. Dette ville også give mulighed for udnyttelse af de fællesskabsmidler, der er afsat til støtte til gennemførelsen af nævnte forordning.

Det forekommer usandsynligt, at medlemsstaternes indførelse af observatørordninger skulle kunne få nogen direkte indvirkning på beskæftigelsen i fangstsektoren eller nogen væsentlig indflydelse på fiskerirentabiliteten eller på konkurrencen inden for fiskerisektoren. Faktisk kunne sådanne ordninger meget vel have en positiv indflydelse på beskæftigelsen, da de i det mindste vil skabe nogle jobmuligheder for de ombordværende observatører.

Hvad angår vurderingen af de samlede finansielle omkostninger ved sådanne observatørprogrammer, er det ud fra de foreliggende oplysninger på fællesskabsplan om flåderne og deres aktiviteter ikke muligt for Kommissionens tjenestegrene at opstille pålidelige skøn, da databasen med oplysninger om EU-fiskerflåderne ikke indeholder data om fiskeriindsatsen og dennes geografiske og sæsonmæssige fordeling eller om de anvendte redskaber. STECF-arbejdsgruppen har dog stillet nogle illustrative tal til rådighed¹⁵. Under antagelse af en udgift på 500 EUR pr. observatør pr. dag på havet, skønnede den f.eks., at en overvågning af 10 % af de franske flydetrawlere, der fisker i ICES-område VII, VIII og IX, (fiskeri efter

¹⁴ Uddrag af årsrapporten for 2002 om projekt CA-2001-01502: "Economic performance of selected European fishing fleets".

¹⁵ SEK(2002) 1134.

havaborre, hvid tun eller ansjos) ville koste ca. 462 000 EUR. En overvågning af 10 % af den britiske trawlerflåde i dette område (hovedsageligt ICES-område VIII) ville medføre nationale udgifter på 75 000 EUR. I betragtning af det antal fiskerier, hvor der på nuværende tidspunkt anses for at være et behov for prioriteret overvågning, kunne de samlede omkostninger for nogle medlemsstater blive af en størrelsesorden på fra 1 til flere mio. EUR om året.

Det skal påpeges, at denne økonomiske byrde ikke er at betragte som et helt nyt fænomen på grund af den foreslåede forordning, idet kravet om overvågning af fangster af hvaler allerede er fastlagt i habitatdirektivet 92/43/EØF.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Risikoen for utilsigtede fangster af hvaler har ingen sammenhæng med fiskerivirksomhedernes størrelse, men afhænger af det pågældende fiskeri (område, redskaber, sæson, målarter ...). Forslaget indeholder derfor ingen specifikke foranstaltninger for små og mellemstore virksomheder.

Gennemsnitligt har drivgarnsfartøjerne i Østersøen en besætning på 2-3 personer, idet de større fartøjer somme tider har 5 besætningsmedlemmer¹⁶. I de fiskerier med bundsatte garn, hvor det foreslås at gøre brugen af pingere obligatorisk, er der for en væsentlig dels vedkommende tale om en stor flåde med små fartøjer. Disse fartøjer kan tegne sig for en væsentlig del af fiskeriindsatsen i nogle områder, navnlig i kystområder, hvor marsvinstætheden normalt er høj. I praksis er det dog normalt umuligt at placere en observatør om bord på et lille fiskerifartøj, idet sådanne fartøjer hverken har kapacitet eller det nødvendige sikkerhedsniveau til at tage yderligere folk om bord. Forslaget indeholder derfor specifikke bestemmelser, ifølge hvilke medlemsstaterne skal indføre en anden ordning for overvågning på havet for derved at løse problemet med yderligere personer på små fartøjer.

HØRING AF DE BERØRTE KREDSE

6. Liste over organisationer, som er hørt om forslaget, og en kortfattet redegørelse for deres væsentligste synspunkter.

Dette forslag er baseret på de senest foreliggende råd og anbefalinger fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomisk Komité for Fiskeri (STECF)¹⁷ om fiskeriets virkninger for små hvaler.

Disse anbefalinger, og navnlig dem der indgår som en del af dette lovgivningsforslag, er blevet drøftet adskillige gange med de berørte parter. En første høring / et ekspertmøde blev afholdt den 11. december 2002 for at drøfte sådanne mulige foranstaltninger med repræsentanter for fiskerisektoren, ikke-statslige organisationer (NGO'er) og medlemsstaternes myndigheder, og der medvirkede

¹⁶ Se SEK(95) 550.

¹⁷ 2002-rapporten fra den rådgivende komité om økosystemer (findes på internet-adressen <http://www.ices.dk/committe/ace/2002/Section-2.pdf>), og rapporten om utilsigtede fangster af små hvaler fra arbejdsgruppen for fiskeri og miljø (SEK(2002)1134), gennemgået og kommenteret af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomisk Komité for Fiskeri (STECF) i november 2002 (SEK(2003)550).

desuden nogle af de videnskabsmænd, der var ansvarlige for rådgivningen. Forslagene blev yderligere drøftet i februar 2003 i Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur (ACFA).

De synspunkter, som de forskellige berørte parter, herunder de forskellige organisationer inden for fiskerisektoren, gav udtryk for, var ikke sammenfaldende. Medens nogle fagorganisationer erkendte behovet for at træffe yderligere foranstaltninger med hensyn til bifangster af hvaler, navnlig indsamling af mere præcise oplysninger om emnet, og erkendte pingernes positive virkninger på grundlag af den anvendelse heraf, der allerede finder sted, gav de alle udtryk for betænkeligheder med hensyn til de mulige virkninger og omkostninger for sektoren, som disse foranstaltninger kunne medføre.

NGO'erne, der generelt hilste forslagene velkomne, var normalt af den opfattelse, at der var behov for yderligere skridt, navnlig udarbejdelse af en langsigtet strategi for en hurtig og skræddersyet indgriben over for bifangstproblemer, når sådanne optræder.

Kommissionen anerkender behovet for rammebestemmelser for forvaltningen, men mener ikke, at det på nuværende tidspunkt er muligt at opstille en solid, sammenhængende strategi, da der ikke foreligger præcise oplysninger om bifangstmønstrene eller en egentlig vurdering og overvågning af hvalpopulationernes bevaringsstatus.

Kommissionen mener, at de i denne forordning foreslåede foranstaltninger vil kunne medvirke til at fremskaffe de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af en sådan strategi i fremtiden.